

“Steeds geprobeerd. Steeds gefaald. Geeft niet.
Probeer het opnieuw.
Faal opnieuw. Faal steeds beter.”

Samuel Beckett

INHOUD

Voorwoord: Vooruit
door Seth Godin
13

Afstudeerrede voor
de Naropa Universiteit, 2014
17

Tegen de scherpe punten aanleunen:
een gesprek over falen
met Pema Chödrön en Tami Simon
103

Over de schrijfster
136

VOORWOORD: VOORUIT

door Seth Godin

Mijn eerste boek werd dertig jaar geleden uitgegeven. Toen ik het manuscript eenmaal af had, stuurde ik het enthousiast naar een beroemde auteur, een gerespecteerde ondernemer die ik een paar maanden eerder had ontmoet. “Zou je bereid zijn het vooruit (Eng.: forward – vert.) bij mijn nieuwe boek te schrijven?”, vroeg ik hem. Mijn uitgever en mijn co-auteur rekenden er allebei op dat mijn connectie met deze man ons boek zou transformeren tot de bestseller waar we op hoopten.

Twee dagen later verscheen het antwoord in mijn brievenbus. “Ik had met alle plezier een bijdrage aan je nieuwe boek willen leveren, Seth, maar omdat je ‘foreword’ verkeerd hebt gespeld, ben ik bang dat ik daar vanaf moet zien.”

Als beginnend auteur stond hier alles op het spel, en die zeer persoonlijke, zeer slordige fout achtervolgde me nog jaren. Ik had het verknald, en niet zo'n beetje ook.

Een paar jaar geleden ging ik daar anders tegen aankijken. Wat Andy me zonder opzet had geleerd, is dat 'vooruit' veel sterker en belangrijker is dan 'voorwoord' ooit zou kunnen zijn.

In de jaren die op de publicatie van dat boek volgden, werden de manuscripten die ik naar uitgevers stuurde meer dan duizend keer afgewezen. Ik begon aan projecten die niet van de grond kwamen. Ik schreef blog posts die geen weerklank en verspreiding vonden, trad op met verhalen die niet begrepen werden. Dat alles in een poging vooruit te komen.

Om een uitspraak van Pema Chödrön aan te halen: vooruitgaan betekent dat je niet langer probeert "alle kikkers in de schaal te krijgen."

Misschien is het wel je taak in het leven, je doel, om alle kikkers in een schaal te krijgen en ze daar te houden.

Zodra we een paar kikkers in de schaal hebben, springen ze eruit en moeten we helemaal opnieuw beginnen.

Zou het niet mooi zijn, vragen we ons af, als we gewoon stabiliteit zouden vinden, als alles zou gaan zoals we hopen, als eindelijk, eindelijk alle kikkers in de schaal zouden zitten?

En wat zou er dan gebeuren?

Als je je hebt aangemeld voor de baan van kikkertrainer, is het best handig om te weten dat je alleen kunt eindigen met een hele schaal vol stabiele kikkers als je ze allemaal doodmaakt. En wat is de lol van een schaal vol dode kikkers?

Nee, het springen van de kikkers is niet slechts een jammerlijk ongemak voor de kikkertrainer. Het is juist waar het om draait.

James Carse, auteur van *Finite and Infinite Games*, liet ons kennismaken met het oneindige spel, het spel dat niet gewonnen hoeft te worden (zoals voetbal of de aandelenmarkt), maar het spel dat gespeeld wordt

om gespeeld te worden. Alles in het oneindige spel is er op gericht om onze medespelers te helpen, om het spel aan de gang te houden, om er voor te zorgen dat de dans doorgaat.

In dit krachtige essay over falen maakt onze leraar Pema Chödrön een verbinding tussen de kikkers en het spel. Ze helpt ons zien, voor eens en altijd, dat falen onderdeel uitmaakt van succes, en dat beide onmisbare elementen zijn bij het boeken van vooruitgang, bij het spelen van het oneindige spel.

Pema Chödrön, edelmoedig en niet snel uit het veld geslagen als ze is, geeft ons hier, in een paar bladzijden, een kans om vooruit te gaan. We weten allemaal dat het buiten de deur vies en smerig is en dat we vast kunnen komen te zitten, maar Pema leert ons juist dan te dansen. Te dansen terwijl de kikkers blijven springen.

Seth Godin
(Uitgever Sounds True)